

og religiøse baggrunde. Vi skal hele tiden tage hensyn til hinanden i det her samfund; ellers bliver det ikke til at holde ud at være her. Og det er alle, der skal tage hensyn, uanset kulturel og religiøs baggrund.

Jeg synes, det er en utrolig vigtig lære til vores børn, at vi er forskellige, at vi udviser tolerance over for forskellige måder at leve og lære og være på, og SF kan under ingen omstændigheder støtte det her forslag, som vi slet ikke kan forstå at man kan få sig selv til at fremsætte.

Kl. 12:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til SF's ordfører. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose.

Kl. 12:09

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Der står jo i beslutningsforslaget en henvisning til, at det sådan skulle være lidt underligt, at vi fra konservativ side ikke går op i det her med danske værdier. Men se, vi synes jo netop, at dansk kultur og danske værdier er sådan nogle ting som demokrati, åndsfrihed, ytringsfrihed. Det er også nærdemokrati, og det er hensyn til mindretal.

Faktisk er mange af de her værdier også en forudsætning for, at demokratiet ikke bare bliver en hul skal, altså at man tager de her hensyn til andre end sig selv. For hvis demokrati bare er demokrati for demokratiets skyld, ja, så er det jo sådan set bare et flertalsdiktatur, hvor flertallet dikterer hen over hovedet på mindretal. Derfor har vi også en tradition for at tage hensyn til mindretal.

Det betyder så også, at vi i Det Konservative Folkeparti går ind for demokrati og folkestyre, også i situationer, hvor det måtte betyde, at vi fik en regering bestående af Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti. Ja, selv hvis det skulle gå så galt, at Enhedslisten kom i regering – det må man virkelig håber aldrig sker – ville vi faktisk stadig væk gå ind for demokratiet.

Vi mener også i Det Konservative Folkeparti, at man skal opdrage sine børn til tolerance. I den forbindelse bliver det fristende at sige, at ateisterne og med de faldne bemærkninger så desværre også hr. Simon Emil Ammitzbøll en gang imellem godt kunne lære at være mere tolerante over for religionens plads i det offentlige rum og over for religionens plads i menneskers liv. For sandheden er jo den, at religion fylder i troende

menneskers liv, og den tolerance skal vi naturligvis også lære vores børn.

Danske værdier er også, at man kan finde ting uhensigtsmæssige, ja, ligefrem forargelige, uden at man vil lave forbud og på den måde blande sig i lokale eller personlige anliggender. Den tradition har vi i forhold til lokalt selvstyre og i de her situationer også i forhold til forældrebestyrelser på skoler, men jo også i forhold til folks privatliv, og jeg kan da nævne masser af ting, som jeg ikke synes man skal gøre, men det får mig ikke til at ville forbyde tingene.

Derfor synes vi, at man skal være varsom med at lave deciderede forbud. Det er klart, at integration og forståelse for hinanden kræver dialog og nogle gange henstillinger, nogle gange bestemte henstillinger. Her tænker jeg bl.a. på det, ministeren også sagde i forhold til ramadan: at der er nogle konkrete problemer, fordi man ikke fysisk er i stand til at modtage undervisning og fungere i en social sammenhæng, hvis man som lille barn er rigtig, rigtig sulten.

Men vi må indrømme, at det her med forbud også sådan ud fra en rent praktisk vinkel er svært at se hvordan man skulle få til at hænge sammen. Hvordan skal man tjekke, hvorfor der er badeforhæng på en skole? Hvem skal gå ud i kantinen og gennemskue, om kødet er slagtet på den ene eller den anden måde? Hvem skal træffe de her beslutninger, og hvem skal vi i øvrigt få til at vurdere, om noget er kulturelt eller religiøst betinget? Er de fleste af de ting, vi gør i vores liv, i virkeligheden ikke kulturelt og religiøst betinget? Og er mange af dem ikke også ting, som vi netop har modtaget fra verden omkring os?

Tag nu bare den helt aktuelle diskussion om fadervor, som bliver gjort til sådan en særlig dansk ting, som vi danskere gør på vores særlig danske måde. Må jeg minde om, hvor vi har fadervor fra. Ja, den er altså skrevet på hebraisk og oversat til dansk, for den stammer fra Det Nye Testamente. Det er altså noget, vi har fået og har taget til os, og som vi så har lavet en dansk oversættelse af.

Derfor er det også utrolig svært sådan at lukke af for indtrykkene udefra og bare definere, hvad der er dansk kultur. Det tror jeg at vi alle sammen har sådan vores egen fornemmelse af, og derfor er det også muligt i formålsparagraffen at sige, at det er her, vi lægger en særlig vægt i folkeskolen, men det bliver utrolig kompliceret, hvis vi skal gøre det med forbud.